

825

M_{1 2 3}T: V. Renč 1967
ND: Zd. Pololánik 1967

1. Jak če-rván-ky o-hla-šu-jí rá-no, než o-zá-ří slu-nce bo-ží svět,

zro-ze-ná jsi li-du, sva-tá A-nno, a-by směl den spá-sy u-vi-dět. Nad ná-mi se

na-kloň, stro-me pa-lmo-vý, po-že-hna-ná ma-tko Ma-tky Kri-sto-vy.

2. Po řadu let vzývala jsi Pána,
by život tvůj plodem požehnal.
V pravý čas ti jeho milost dána:
zrodit Růži, z níž se zrodí Král.
Důvěřovat v Pána kéž jsme hotoví,
to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří,
se moudrou tvou rukou dala vést,
i nám pokoj tvého srdce září
do bludiště našich lidských cest.
Ochraň naše děti, naše domovy,
oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží,
jež ve strastech nám jsi posilou,
v tobě staří, opuštění, choří
mají mocnou přítelkyni svou.
Až den smrti přijde z vůle Otcovy,
veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

826

M_{1 2 3} Na nápěv č. 825T: V. Renč 1968
ND: Zd. Pololánik 1967

1. Od sítí tvých k rybolovu svému
tě, Šimone Petře, volá Pán,
pastýřem tě činí lidu všemu,
svěřuje ti klíče věčných bran.
Jako tebe Pán znal, nyní nás ty znáš:
přimlouvej se za nás, Učiteli náš.

3. Co láska tvá přislíbila Pánu,
to od tebe přijal k slávě tvé.
Dej, ať i my každou svoji ránu
obětujem církvi vítězné.
Ty, jenž bolest těla, úzkost duše znáš,
přimlouvej se za nás, Učiteli náš.

2. Ty skálou jsi, na níž církev Boží
sám Kristus Pán provždy postavil.
Od těch dnů se rybolov tvůj množí,
aby Syna Otec oslavil.
Ty, jenž dílo spásy od počátku znáš,
přimlouvej se za nás, Učiteli náš.

4. Čím ohromil Ježíš zrak tvůj lidský,
to s jásáním nyní v nebi zříš.
Pomáhej nám v dnešní den a vždycky,
pomáhej nést Kristu jeho kříž.
Ty, jenž slabost víry z osudů svých znáš,
v pochybnostech pomoz, Učiteli náš.